

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 3S/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124011300
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Matúš Škarbala
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2026:3124011300.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Andrey Soukupovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Jilemnického 1, 911 42 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-30/2024-P zo dňa 20.06.2024, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Súd správnu žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Okresný dopravný inšpektorát v Ilave (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. ORPZ-TN-ODI3-291,292,293/2023-P zo dňa 12.04.2024 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“) uznal žalobcu v spoločnom konaní podľa § 57 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o priestupkoch“) vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (ďalej aj ako „BaPCP“) podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 2, písm. 1) zákona o priestupkoch, pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o cestnej premávke“) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. ac) zákona o cestnej premávke tým, že:

- dňa 25.08.2020 v čase okolo 15:50 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot Partner, ev.č. E. po ceste I/11 po Jesenského ulici v Čadci, okres Čadca, v smere od Svrčinovca, kde bol pri železničnej stanici zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Čadca, kde pri kontrole bolo zistené, že žalobca viedol uvedené osobné motorové vozidlo i napriek tomu, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 vydaného dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.03.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvanásť mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021. Žalobca sa dňa 25.08.2020 v čase o 15:55 h podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, ktorú dobrovoľne vykonal prístrojom AlcoQuant 6020 plus, ev.č. A410092 s negatívnym výsledkom meraniam 0,00 mg/l.

- dňa 31.10.2020 v čase okolo 15:30 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot Partner, ev.č.: E. po ceste I/12 v obci Skalité, okres D., v smere do Poľskej republiky, kde pri rodinnom dome č. 1305 bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Čadca, kde pri kontrole bolo

zistené, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 vydaného dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.03.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvanásť mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021. Žalobca sa dňa 31.10.2020 v čase o 15:40 h podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, ktorú dobrovoľne vykonal prístrojom Alcotest 7410, ev.č ARFM-0059 s negatívnym výsledkom merania 0,00 mg/l.

- dňa 27.02.2021 v čase o 10:00 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot Partner, ev.č.: E. po ceste I/12 v obci Skalité časť Ústredie smerom k futbalovému ihrisku, kde bol pri ihrisku zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Čadca, kde pri kontrole bolo zistené, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 vydaného dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.03.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvanásť mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021. Žalobca sa dňa 27.02.2021 v čase o 10:04 h podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, ktorú dobrovoľne vykonal prístrojom AlcoQuant 6020 plus, ev.č. A409095 s negatívnym výsledkom merania 0,00 mg/l. Prvostupňový orgán žalobcovi za vyššie uvedený skutok uložil sankciu – pokutu vo výške 300 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, pričom odo dňa nadobudnutia právoplatnosti prvostupňového rozhodnutia sa do času zákazu činnosti nezapočítava čas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň bola žalobcovi podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, s poukazom na § 1 písm. a) Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 531/2008 Z. z. (ďalej aj ako „Vyhláška č. 411/2006 Z. z.“) uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur. Uloženú pokutu ako i trovy konania bol žalobca povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát (ďalej aj ako „žalovaný“) rozhodnutím č.p.: KRPZ-TN-KDI-30/2024-P zo dňa 20.06.2024 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Správny poriadok“) prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia časť textu: „... Týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b), § 4 ods. 2 písm. b) s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. ac) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, čím je uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c, bod 2), písm. l) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,...“ vypúšťa a nahrádza časťou textu: „... Týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. ac) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím je uznaný vinným z naplnenia skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c), bod 2 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ...“. V ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že preskúmal prvostupňové rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu a nezistil dôvody na jeho zrušenie. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku preskúmané rozhodnutie zmenil z dôvodu, aby výrok rozhodnutia a jeho popisná časť zodpovedali právnemu stavu vyplývajúcejmu z náležite zisteného skutkového stavu veci, a zároveň z dôvodu spresnenia právnej kvalifikácie konania žalobcu tak, aby toto jeho konanie zodpovedalo skutočnosti. Predmetná zmena spočívala vo vypustení porušenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke žalobcom (ďalej aj ako „účastník konania“ alebo „vodič“), a síce povinnosti vodiča mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom. Zo spisového materiálu je zrejmé, že účastník konania pri kontrole hliadkam Policajného zboru nepredložil vodičský preukaz. Z evidenčnej karty vodiča a rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu v Čadci zo dňa 05.03.2020 vyplýva, že na vodičský preukaz žalobcu bol vydaný exekučný príkaz na zadržanie č. Ex 764/05 zo dňa 05.08.2013, vodičský preukaz bol následne na základe exekučného príkazu zadržaný a skartovaný a evidenčná karta vodiča doposiaľ neobsahuje žiaden údaj o ukončení predmetného exekučného príkazu na zadržanie vodičského preukazu. Vzhľadom na uvedené žalovaný považoval za nedôvodné požadovať od vodiča vozidla predloženie vodičského preukazu, ktorým reálne nedisponuje. Žalovaný ďalej uviedol, že vychádzajúc z čisto gramatického významu § 4 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke, by takéto konanie vodiča mohlo byť posúdené ako porušenie uvedených pravidiel cestnej premávky, avšak posúdením veci vo vzájomných súvislostiach žalovaný dospel k záveru, že v tomto konkrétnom prípade nemožno vodiča viniť z porušenia predmetného

ustanovenia zákona o cestnej premávke a to z dôvodu, že predložiť platný vodičský preukaz nemohol z objektívnych dôvodov a jeho predloženie, resp. nepredloženie nemohol v čase kontroly ovplyvniť svojim konaním, alebo nekonaním. Uvedená zmena prvostupňového rozhodnutia nezakladala jeho nezákonnosť. Predmetné porušenie, a síce jazda bez platných dokladov predpísaných týmto zákonom alebo osobitným predpisom sa naviac nenachádza ani v popisnej časti výroku rozhodnutia o priestupku. Preskúmaním spisového materiálu a dôkazov v ňom zhromaždených odvolací správny orgán nadobudol presvedčenie, že žalobca spáchal dané skutky, teda že ako vodič vozidla opakovane (25.08.2020, 31.10.2020 a 27.02.2021) viedol motorové vozidlo počas trvania sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Tieto skutočnosti sú potvrdené jednotlivými listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré obsahuje kompletný spisový materiál týkajúci sa jednotlivých vecí a v konečnom dôsledku aj tvrdeniami samotného žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že v uvedenom prípade bolo existujúcimi dôkazmi a vykonaným dokazovaním spoľahlivo preukázané spáchanie skutkov, ktoré sú žalobcovi kladené za vinu, čím bola splnená jedna zo základných zásad správneho konania - zásada materiálnej pravdy. K uvedenému záveru v konečnom dôsledku dospeli aj príslušné súdy, a síce Okresný súd Žilina Uznesením sp. zn. CA-0T/13/2021 zo dňa 28.06.2023 vo veci skutku zo dňa 27.02.2021, ktorý podľa ustanovenia § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok. Obdobne aj vo veci skutkov zo dňa 25.08.2020 a 31.10.2020 rozhodol Krajský súd v Žiline Uznesením sp. zn. 3To/30/2023 zo dňa 13.04.2023 tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/3/2021 zo dňa 23.09.2023 a podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku vyššie uvedené skutky postúpil ODI OR PZ v Čadci pretože nejde o trestný čin, ale žalované skutky by mali byť prejednané ako priestupky. Žalovaný tiež konštatoval, že žalobca v konečnom dôsledku spáchanie žiadneho zo skutkov nespochyboval, pričom ich spáchania si bol vedomý, k týmto sa v plnej miere priznal a svoje konanie oľutoval. Rovnako poukázal, že k vyššie uvedenému záveru o postúpení vecí na prejednanie priestupkov dospeli príslušné súdy, pričom tieto ani v jednej veci nerozhodli žiadnym iným spôsobom, napr. neprerušili ani nezastavili trestné stíhanie, rovnako toto podmienene nezastavili, ani žalobcu ako obžalovaného neoslobodili spod obžaloby. Zároveň príslušné súdy ani v jednom z prípadov neskonštatovali, že by sa jednalo o konanie v nutnej obrane, resp. v krajnej núdzi a predmetné skutky by z uvedených dôvodov neboli považované za trestný čin. Podľa príslušných súdov, v daných prípadoch išlo o uspokojovanie životných potrieb obžalovaného a nešlo z jeho strany o bezvýznamné svojvoľné jazdy, pričom nesporným bol fakt, že motorové vozidlo použil v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Závažnosť činov u obžalovaného súdy vo všetkých troch prípadoch vzhľadom na spôsob ich vykonania, ich následky, najmä vzhľadom na okolnosti za akých boli spáchané, na mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného považovali za nepatrnú - § 10 ods. 2 Trestného poriadku.

3. Žalovaný sa stotožnil s právnym posúdením konania žalobcu prvostupňovým orgánom a zastával názor, že zabezpečené dôkazné prostriedky, ktorých vyhodnotenie v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov zakladalo jeho vinu na spáchaní priestupku, boli postačujúce pre prijatie meritórneho rozhodnutia v uvedenej veci. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov a podkladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu, a ktoré boli obstarané zákonným spôsobom a možno ich považovať za hodnoverné a presvedčivé. Správny orgán na dokazovanie použil všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy a po vyhodnotení zabezpečených dôkazov bol zistený presne a úplne skutočný stav veci tak, ako to okrem iného uvádza ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Prvostupňové rozhodnutie žalovaný považoval za zákonné a správne obsahujúce všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle ustanovenia § 47 Správneho poriadku, vrátane odôvodnenia rozhodnutia o priestupku.

4. Žalovaný ďalej zhodne s názorom prvostupňového orgánu konanie obvineného vo všetkých troch prípadoch považoval za priestupok proti BaPCP. Ďalej žalovaný poukázal na ustanovenie § 3 zákona o priestupkoch, podľa ktorého na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Priestupkom je v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin. Pozitívne je priestupok definovaný ako zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone. Negatívne zákon o priestupkoch určuje, že o priestupok ide vtedy, ak to nie je iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov,

alebo to nie je trestný čin. Z hľadiska právnej teórie musíme rozlišovať pojmové znaky priestupku. Za všeobecné pojmové znaky správneho deliktu, a teda aj priestupku, sa považuje protiprávnosť, trestnosť, znaky deliktu stanovené zákonom (tzv. formálny znak priestupku), čo sú znaky skutkovej podstaty priestupku, ďalej vek a príčetnosť a zákonné zmocnenie na uplatnenie zodpovednosti v rámci verejnej správy. Objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka sú v teórii označované ako všeobecné typové znaky priestupku, ktoré charakterizujú a odlišujú jednotlivé priestupky. Pre spáchanie priestupku je nevyhnutné naplniť všetky znaky jeho skutkovej podstaty a materiálny znak priestupku. Žalovaný v odôvodnení poukázal na teoretické východiská pri posudzovaní jednotlivých znakov skutkovej podstaty priestupkov, pričom dospel k záveru, že z konania žalobcu je v uvedenom prípade zjavné minimálne spáchanie priestupku z nedbanlivosti podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, t.j. obvinený nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, aj keď žalovanému sa za viac pravdepodobné javí spáchanie skutku z nedbanlivosti podľa § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, a síce že vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí. Žalovaný mal rovnako za to, že v predmetom prípade sa nepochybne jedná o priestupok, pričom boli splnené, resp. naplnené všetky znaky skutkovej podstaty ako priestupku proti BaPCP podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 2 zákona o priestupkoch: obvinený porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke, išlo o zavinené konanie (minimálne z nevedomej nedbanlivosti), ohrozujúce záujem spoločnosti (na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky) a je výslovne označené za priestupok v zákone o priestupkoch (§ 22 ods. 1 písm. c) bod 2). Priestupkom v tomto prípade je už samotné konanie porušujúce zákon, pričom sa súčasne nevyžaduje žiaden bezprostredný negatívny následok a stačí, aby bol záujem spoločnosti porušený či ohrozený iba v nepatrnnej miere tak, ako tomu bolo aj v uvedenom prípade, kedy podľa žalovaného spoločenská nebezpečnosť konania obvineného nebola znížená na takú mieru, že by nebola naplnená materiálna stránka priestupku. Na základe uvedeného mal za to, že samotné vedenie motorového vozidla počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel vykazovalo takú mieru spoločenskej nebezpečnosti, ktorá odôvodňuje prijať záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku ako z formálnej tak i z materiálnej stránky. Na uvedenej skutočnosti podľa žalovaného nič nemenia ani tvrdenia žalobcu, že vodičský preukaz mu bol neoprávnene odobratý, resp. že pracovník Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci predčasne vydal rozhodnutie č.p.: ORPZ-P-62/ODI-E-2020 zo dňa 05.03.2020 a mal počkať na rozhodnutie Okresného súdu v Čadci, príp. že výživné má riadne vyplatené, dokonca oveľa viac, ako mu určil súd. Žalovaný naopak zdôraznil, že vodičský preukaz bol žalobcovi zadržaný a následne skartovaný na podklade Exekučného príkazu na zadržanie vodičského preukazu ex 764/05 zo dňa 05.08.2013, právoplatného tým istým dňom. Podľa § 70 ods. 10 zákona o cestnej premávke policajt je oprávnený, resp. dokonca povinný zadržať vodičský preukaz na základe exekučného príkazu. Žalovaný tiež poukázal na to, že, že zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že žalobca o tejto skutočnosti vedel. Zároveň k námietkam týkajúcim sa priamo exekučného konania, resp. súdneho konania s ním súvisiaceho sa žalovaný bližšie nevyjadril, nakoľko mal za to, že nie je kompetentným orgánom na posúdenie uvedených skutočností, resp. nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť vydania exekučného príkazu ani konania s ním súvisiaceho. Za nepochybnú však považoval skutočnosť, že právoplatným rozhodnutím ODI v Čadci č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 zo dňa 05.03.2020, právoplatné tým istým dňom, bola žalobcovi okrem iného uložená aj sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov, odo dňa právoplatnosti uvedeného rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020.

5. Žalovaný preskúmal aj postup prvostupňového orgánu pri určení druhu sankcie a jej výmery, nakoľko nesúhlas s uloženou sankciou, čo do výšky pokuty, resp. aj dĺžky uloženého zákazu činnosti viesť motorové vozidlá tvorili primárnu, resp. podstatnú časť podaného odvolania. Zistil tak, že prvostupňový orgán pri určovaní druhu a výšky sankcie prihliadal na závažnosť priestupku, ktorá je vo svojej podstate vyjadrená v zákone, najmä na spôsob a okolnosti jeho spáchania, na jeho následky, na mieru zavinenia, spoločenskú nebezpečnosť, ako aj na osobu páchatela, jeho zdravotný stav a skutočnosti, za ktorých bol skutok spáchaný (za účelom aplikovania predpísaných liekov podávaných injekčne, resp. za účelom podania trestného oznámenia), zároveň že si bol vedomý svojho konania a toto oľutoval, a rovnako na skutočnosť, že sankcia má pôsobiť nielen represívne, ale aj výchovne. Podľa žalovaného je nepochybné, že prvostupňový orgán náležite postupoval podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch a uložil sankciu - pokutu, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, ktoré uložil na dolnej, resp. na najnižšej možnej hranici sankčného pásma (pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 1 roka do 5 rokov). Zákonodarca ustanovil, že za priestupky podľa § 22 ods. 1 písm. a) až c)

zákona o priestupkoch, ktoré sú z hľadiska BaPCP považované za priestupky s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou, sa uloží viac sankcií súčasne, v danom prípade pokuta a zákaz činnosti, pričom správny orgán prvého stupňa tak aplikoval doslovný výklad ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch. Za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch - bod č. 1, ako aj bod č. 2 uvedeného ustanovenia zákonodarca neumožnil správny orgán možnosť výberu (alternatívy) jednej z viacerých sankcií, ale za priestupky, ktoré zahrnul v ustanovení § 22 pod ods. 1 písm. a) až c) zákona o priestupkoch ako priestupky s vysokou spoločenskou nebezpečnosťou ustanovil, že sa uloží pokuta a zákaz činnosti. Predmetný skutok nie je možné vybaviť napomenutím podľa § 84 ods. 2 zákona o priestupkoch. Zároveň účastník konania nemá žiaden právny nárok na výber druhu, resp. ani výšky uloženej sankcie, tak ako to žiadal v podanom odvolaní. Žalovaný preto nemal dôvod zmeniť uloženie sankcie, nakoľko táto bola uložená a odôvodnená v súlade so zákonom a jej výška je primeraná porušeniu právneho predpisu. Žalovaný hodnotenie prvostupňového orgánu považoval za náležité a dostačujúce k určeniu a odôvodneniu uloženej sankcie v jej druhu a výmere. Obvinený pritom mal a mohol vedieť, že za ním spáchané priestupky podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod č. 2 zákona o priestupkoch možno podľa ods. 2 písm. a) citovaného ustanovenia uložiť aj príslušný druh sankcie a následky svojho nesprávneho konania si tak mal uvedomiť v dostatočnom časovom predstihu a to vzhľadom k následkom, ktoré mu s poukázaním na porušenie právneho predpisu a jeho následné kvalifikovanie ako priestupku hrozili. Týmto skutočnostiam mal obvinený prispôsobiť svoje konanie.

6. S odvolacou námietkou žalobcu, že Krajský súd v Žiline sa v celom rozsahu stotožnil so žalobcom v tom, že označil jeho priestupok za nepatrný, sa žalovaný nestotožnil a uviedol, že príslušné súdy vo všetkých troch prípadoch skonštatovali, že s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona z hľadiska závažnosti konania obžalovaného, vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, najmä vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je dôvodné konštatovať, že závažnosť činov u obžalovaného je nepatrná. Žalovaný poukázal na to, že sa vo všetkých troch prípadoch jednalo o prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom posúdenie vyššie uvedených skutočností zakladalo ich postúpenie príslušnému orgánu na prejednanie priestupku.

7. K námietke, že žalobca vodičský preukaz potrebuje pre zabezpečenie svojich potrieb, ako aj potrieb svojej rodiny, pričom je občan s ťažkým zdravotným postihnutím dolných končatín, žalovaný uviedol, že skutočnosť, že žalobca potrebuje vodičský preukaz nemôže byť v žiadnom prípade prekážkou v možnosti, alebo nemožnosti uloženia sankcie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá za jeho protiprávne konanie.

8. K námietke týkajúcej sa „rozporov“ v evidenčnej karte vodiča žalovaný rovnako ako prvostupňový orgán uviedol, že z evidenčnej karty nepochybne vyplýva, že žalobca mal rozhodnutím ODI v Čadci sp. zn. ORP-P-62/ODI-E-2020 zo dňa 05.03.2020 právoplatne uložené závažné opatrenie, a síce zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov (odo dňa 05.03.2020 do 05.03.2021), pričom v uvedenom období napriek vyššie uvedenej skutočnosti opakovane – v dňoch 25.08.2020, 31.10.2020 a 27.02.2021 – viedol osobné motorové vozidlo, čím tri krát závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky podľa § 137 ods. 2 písm. ac) zákona o cestnej premávke. V uvedenom konštatovaní prvostupňového orgánu a evidenčnou kartou vodiča žalovaný nezistil žiaden nesúlad, resp. rozpor.

Správna žaloba – žalobné body

9. Žalobca sa správnu žalobou vo veciach správneho trestania podanou dňa 04.07.2024 na Okresný súd Trenčín, postúpenou Správny súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 14.08.2024, doplnenou na výzvu správneho súdu podaniami žalobcu doručenými správny súdu dňa 14.10.2024 a dňa 16.10.2024, domáhal, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil žalovanému na nové konanie a rozhodnutie.

10. Žalobca v podanej správnej žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nesprávne a v rozpore so zásadami vyhodnotil sťažnosť žalobcu a uznesenia krajského a Okresného súdu Žilina. Motorové vozidlo musel použiť na ochranu života, zdravia a majetku. Žalobca uviedol, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 %, pričom je odkázaný na motorové vozidlo. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Čadci mu prispelo

dotáciou na nákup motorového vozidla s tým, že je zamestnancom v ochrannnej dielni. Exekútorka mu dala neoprávnené odobrať vodičský preukaz, nakoľko si svoju vyživovaciu povinnosť plnil a dával oveľa viac ako mu určil súd. Svedčia o tom oslobodzujúce rozsudky Okresného súdu Čadca. Nešlo teda o svojvoľné použitie motorového vozidla v predmetných prípadoch, ale išlo o uspokojenie životných potrieb a závažnosť týchto činov je nepatrná. Zákon pozná sankcie za nepatrný priestupok, napr. ústny dohovor.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

11. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca neuviedol nové podstatné skutočnosti oproti tým, ktoré už uviedol vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, zotrval na svojom stanovisku uvedenom v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalovaný sa nestotožnil s námietkami žalobcu vyslovenými v podanej správnej žalobe, pričom uviedol, že po zhodnotení zhromaždených dôkazov dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané vecne a miestne príslušným správnym orgánom v súlade so zákonom, nakoľko z doposiaľ zistených dôkazov má za preukázané, že žalobca viedol motorové vozidlo Peugeot Partner, ev. č.: E. počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel čím porušil § 4 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke a dopustil sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) druhý bod zákona o priestupkoch. Obidve rozhodnutia vychádzajú zo získaných a zabezpečených dôkazov uvedených v spisovom materiáli, pričom za predmetný priestupok uložil minimálnu zákonom stanovenú sankciu danú zákonodarcom. Pri určovaní druhu a výmery sankcie správny orgán postupoval v súlade s § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, pričom vyhodnotil závažnosť priestupku, spôsob jeho spáchania, jeho následky ako i okolnosti za ktorých bol spáchaný a rovnako tak prihliadal i na osobu páchatel'a.

12. K námietkam žalobcu vyjadreným v správnej žalobe, kde poukazuje na nepatrnú závažnosť svojho konania, pričom tieto opiera o uznesenia súdov, ktorými bol oslobodený spod obžaloby za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ako i tvrdeniu, že konal v snahe ochrániť svoj život, zdravie a majetok, žalovaný uviedol, že uznesenia, ktorými bol žalobca oslobodený spod obžaloby síce na jednej strane uvádzajú, že v daných prípadoch sa nemôže jednať o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, na druhej strane však tie isté uznesenia konštatujú, že konanie žalobcu môže byť prejednané ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a zároveň tieto skutky postúpil príslušnému okresnému dopravnému inšpektorátu na prejednanie. Žalovaný poukázal aj na fakt, že Krajský súd v Žiline, ako i Okresný súd v Žiline vo vydaných uzneseniach, ktorými postupovali vec na príslušný okresný dopravný inšpektorát na prejednanie predmetných skutkov ako priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, nevyhodnotili konanie žalobcu ako „konanie v krajnej núdzi.“ Žalovaný ďalej uviedol, že podmienkou pre splnenie toho aby určité konanie mohlo byť klasifikované ako tzv. „konanie v krajnej núdzi“ je nevyhnutné, aby nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, nebolo možné za daných okolností odvrátiť inak (subsidiárnosť konania v krajnej núdzi). Existencia nebezpečenstva priamo hroziaceho záujmu chráneného zákonom, prípadne zdanlivá existencia takéhoto nebezpečenstva však sama o sebe ešte nezabavuje žalobcu zodpovednosti za stíhaný priestupok. Podmienkou krajnej núdze je subsidiárnosť, teda, že nebezpečenstvo nebolo možné za daných okolností odvrátiť inak (napr. privolaním lekárskej pohotovostnej služby, dopravenie pacienta k lekárovi iným vozidlom, prípadne zabezpečenie vodiča). Žalovaný v danej súvislosti poukázal na to, že žalobca ku skutku zo dňa 25.08.2020 uviedol do správy o výsledku objasňovania skutku „Som ZŤP – sprievodom, bol som donútený použiť motorové vozidlo nakoľko som išiel na políciu nahlásiť krádež hovädzieho dobytku“. Z predmetného vyjadrenia je zrejmé, že v minimálne v jednom z prejednávaných prípadov nedošlo k takému ohrozeniu záujmu chráneného zákonom, ktoré by nutne vyžadovalo okamžitý zásah žalobcu. Ten mal možnosť privolať hliadku polície na miesto udalosti, požadovať, aby jeho výsluch z dôvodu imobility bol vykonaný v mieste jeho pobytu, prípadne požiadať službukonajúcich príslušníkov Policajného zboru o odvoz na policajnú stanicu za účelom jeho vykonania a následne dovoz späť domov. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že v danom prípade žalobca nebol v život, zdravie a majetok ohrozujúcim stave ani časovej tiesni, aby si odvoz na policajnú stanicu nemohol zabezpečiť hocjakým iným spôsobom (napr. požiadaním o odvoz inou spôsobilou osobou). V ďalších dvoch prípadoch žalobca na mieste v čase spáchania skutkov (t.j. dňa 31.10.2020 a 27.02.2021) uviedol, že vozidlo musel použiť z dôvodu prijímania liekov injekčnou formou. Žalovaný mal za to, že ani v týchto prípadoch sa nejednalo o náhle zhoršenie zdravotného stavu žalobcu ale o vopred dohodnuté ošetrenie. Žalobca si teda mohol na plánované aplikovanie liekov injekčnou formou zabezpečiť dopravu tak, aby neporušoval zákon. K

uloženému druhu a výške sankcie žalovaný v závere svojho vyjadrenia zopakoval svoje odôvodnenie uvedené v napadnutom rozhodnutí a k ďalším námietkam, ktoré považoval za totožné s odvolacími námietkami, uviedol, že sa k nim už podrobne vyjadril v napadnutom rozhodnutí.

Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného (replika)

13. Žalobca v replike uviedol, že s vyjadrením žalovaného nesúhlasí a už v minulosti informoval Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Čadci, že vodičský preukaz mu bol odobraný neoprávnene a výživné na jeho dcéry má vyplatené vo vyššom rozsahu, ako mu určil Okresný súd Čadca. Poukázal pritom na oslobodzujúce rozsudky Okresného súdu Čadca, z ktorých vyplýva, že bývalá manželka neoprávnene čerpala náhradné výživné. Pred štyrmi rokmi poslal na Okresný súd Čadca žiadosť o vrátenie vodičského preukazu a neskôr návrh na vrátenie vodičského preukazu, avšak súd do dnešného dňa nereagoval. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovaného, že si mal privolať lekársku pohotovosť, dopravnú zdravotnú službu alebo si zabezpečiť vodiča. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Čadci žalobcovi prispel na nákup osobného motorového vozidla za účelom návštevy lekára, riadne sa zamestnať (chránená dielňa), navštíviť kostol, zúčastňovať sa kultúrnych podujatí a podobne. Každý deň si žalobca aplikuje injekcie. Poberá invalidný dôchodok 246 Eur mesačne. Viackrát si zabezpečil odvoz inou osobou, avšak každý chce finančnú odmenu a z invalidného dôchodku to žalobcovi nevychádza. Pri krádeži hovädzieho dobytku to telefonicky nahlásil na políciu a službukonajúci policajti mu oznámili, že nemôže poslať hliadku, nakoľko majú veľa iných zásahov. Bude to však riešiť na druhý deň. Žalobcovi išlo najmä o psovoda z dôvodu pachovej stopy. Žalobca čakal celý deň a keď nechodil, išiel to nahlásiť osobne na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Čadci. Neskôr, keď si vyžiadal nahrávku telefonického oznámenia, bolo mu oznámené, že sa stratila. Žalobca k svojmu vyjadreniu priložil aj komplexný posudok úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny č.: CA2/OPPKPČ/SOC/2016/41577-8, č.z.: 2026/27642 zo dňa 09.02.2016 a fotokópiu preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom č. 191631 zo dňa 11.10.2013, ktorého je žalobca držiteľom.

Vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu (duplika)

14. Žalovaný vo vyjadrení k replike žalobcu uviedol, že v dostatočnej miere sa vyjadril k tvrdeniam uvádzaným žalobcom v podanej žalobe. V súvislosti s tvrdením žalobcu o tom, že mu bol jeho vodičský preukaz v minulosti odobratý neoprávnene, žalovaný poukázal na existenciu právoplatného Rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu v Čadci č.p.: ORP-P-62ODI-E-2022 vydaného dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.03.2020, ktorým bol žalobcovi uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvanásť mesiacov, odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021). Z dôvodu nerešpektovania vyššie uloženého zákazu činnosti dňa 25.08.2020, následne dňa 31.10.2020 a 27.02.2020, bol žalobca ako vodič obvinený z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. písm. d) Trestného zákona. Uvedené právoplatné rozhodnutie považuje žalovaný za správne a záväzné, o správnosti a zákonnosti jeho vydania nemá pochybnosti a žalobca bol povinný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá z neho vyplývajúci rešpektovať do doby, pokiaľ by sa iným zákonným postupom nepreukázal opak. O správnosti a zákonnosti rozhodnutia ODI v Čadci nemal pochybnosti ani Krajský súd v Žiline a následne ani Okresný súd Žilina, ktorí konanie žalobcu zo dňa 25.08.2020, 31.10.2020 a 27.02.2021 vyhodnotili ako priestupok a tento, v súlade s ustanovením § 280 ods. 2 Trestného poriadku, postúpili Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru SR, Okresnému dopravnému inšpektorátu Čadca na ďalšie prejednanie. Žalovaný preto opätovne zdôraznil, že hoci Krajský súd v Žiline a následne ani Okresný súd Žilina, vzhľadom k nepatrné závažnosti spáchaných skutkov, nevyhodnotili konanie žalobcu ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, oba konštatovali, že toto konanie môže byť prejednané ako priestupok proti BaPCP. Ani skutočnosť, že žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovaného v tom, že mal aj inú možnosť ako viesť motorové vozidlo v čase uloženého zákazu nezmení uznesenia vydané okresným a krajským súdom, ktoré nepovažovali konanie žalobcu za konanie v „krajnej núdzi“ ale ako konanie majúce znaky priestupku proti BaPCP. Žalovaný na záver svojho vyjadrenia opakovane poukázal na to, že žalobcovi bola uložená sankcia – pokuta a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá (300 Eur a 12 mesiacov) na najnižšej možnej zákonom stanovenej hranici sankčného pásma. Prvostupňový orgán tak v správnom konaní nemohol uložiť nižšiu než zákonom stanovenú najnižšiu možnú sankciu.

15. Správny súd doručil vyjadrenie dupliku žalovaného na vedomie žalobcovi dňa 18.06.2025.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

16. Žalobca v podaní doručenom správneému súdu dňa 14.10.2024 najskôr trval na nariadení pojednávania a doručení fotokópie súdneho spisu a administratívneho spisu, avšak žalobca na výzvu správneho súdu zo dňa 08.12.2025 (či na svojich návrhoch trvá napriek tomu, že bude znášať trovy s tým spojené, o čom bol zo strany správneho súdu žalobca poučený), v podaní doručenom dňa 18.12.2025 uviedol, že na nariadení pojednávania a vyhotovení a zaslaní fotokópie súdneho spisu a administratívneho spisu netrvá. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že netrvá na nariadení pojednávania. Vzhľadom na uvedené účastníci konania nežiadali na prejednanie veci nariadiť pojednávanie podľa § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) a ani správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 písm. b) až e) SSP, preto rozhodnutie vo veci verejne vyhlásil dňa 04.02.2026 postupom podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu od 09.01.2026 do 06.02.2026.

17. Správny súd konštatuje, že podľa obsahu a povahy podania posúdil správny súd žalobu žalobcu ako správnu žalobu vo veci správneho trestania podľa § 194 a nasl. SSP, nakoľko v prejednávannej veci bola voči žalobcovi vyvodená administratívno-právna zodpovednosť za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Správny súd preto preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie, vrátane postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal, nielen v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, ale aj v rozsahu ust. § 195 SSP. Správny súd nezistil dôvodnosť žalobných námietok a ani iné vady a nedostatky v postupe a v rozhodnutiach orgánov verejnej správy v zmysle § 195 SSP, preto správnu žalobu žalobcu podľa § 190 SSP zamietol.

18. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

19. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 194 SSP; (1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. (2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

23. Podľa § 195 SSP; Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 196 SSP; Ak správny súd mimo žalobných bodov zistí, že sú dané vady uvedené v § 195, oznámi to bezodkladne účastníkom konania a vyzve ich, aby sa k nim v určenej lehote vyjadrili.

25. Podľa § 197 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke, vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

27. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke, vodič nesmie viesť motorové vozidlo akejkoľvek skupiny počas trvania trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel alebo počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel.

28. Podľa § 137 ods. 2 písm. ac) zákona o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je vedenie motorového vozidla akejkoľvek skupiny počas trvania trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel alebo počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel.

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

30. Podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'
a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

32. Podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod druhý zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo akejkoľvek skupiny počas trvania trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze vedenia motorových vozidiel alebo počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel.

33. Podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu (§ 137 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov).

34. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) prvý bod a c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

35. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

36. Podľa § 58 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona, b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave

páchateľa priestupku postačí samotné prejednanie priestupku, d) uloží ochranné opatrenie, e) uloží páchatelovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

37. Podľa § 59 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

38. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie vo výrokovej časti (vypustené porušenie ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke), zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod druhý, l) zákona o priestupkoch, pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. ac) zákona o cestnej premávke na skutkovom základe uvedenom vo výroku prvostupňového rozhodnutia.

39. Správny súd sa primárne zaoberal žalobnými námietkami prednesenými v správnej žalobe. Žalobca za najpodstatnejšie pochybenie správnych orgánov, ktoré malo vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, považoval nesprávne vyhodnotenú okolnosť spáchania priestupku, keď uviedol, že ako osoba s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % musel použiť motorové vozidlo na ochranu života, zdravia a majetku, nešlo tak o svojvoľné použitie motorového vozidla a závažnosť skutkov bola nepatrná, s čím zákon spája sankciu vo forme napríklad ústneho dohovoru. Zo žalobcom formulovanej námietky možno vyvodiť, že žalobca nepopieral spáchanie skutku tak, ako je vymedzený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, ale napadol iba vyhodnotenie jeho konania správnymi orgánmi v kontexte skutkových okolností, pričom mal za to, že v jeho prípade sa jednalo o konanie, ktoré smerovalo k uspokojeniu základných životných potrieb, čo vylučovalo protiprávnosť jeho konania, resp. mal za to, že postačovala iba sankcia formou ústneho dohovoru. Správny súd sa preto zamerl najmä na prieskum toho, či orgány verejnej správy na základe dostatočne zisteného skutkového stavu dospeli k správnym záverom, ak žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a či sa ich rozhodnutia dostatočným a preskúmateľným spôsobom vysporiadali so všetkými podstatnými skutočnosťami rozhodnými pre vydanie napadnutých rozhodnutí, najmä s otázkou posúdenia existencie okolností vylučujúcich protiprávnosť konania žalobcu.

40. Správny súd na úvod uvádza, že na to, aby orgán verejnej správy prejednávajúci priestupok mohol jednoznačne vysloviť záver o spáchaní priestupku, musí mať za preukázané kumulatívne naplnenie tak formálnych znakov ako aj materiálneho znaku daného priestupku vychádzajúc pri jeho vymedzení zo všeobecných znakov správnych deliktov a z pozitívnej právnej úpravy obsiahnutej v zákone o priestupkoch a v osobitných zákonoch.

41. Formálna stránka priestupku je zložená z osobitných a všeobecných formálnych znakov. Pod osobitné znaky formálnej stránky priestupku zaraďujeme znaky konkrétnej skutkovej podstaty priestupku, ktorá je tvorená objektom, objektívnou stránkou, subjektom a subjektívnou stránkou. Formálne znaky priestupku sú popísané vo všeobecnej a v osobitnej časti zákona o priestupkoch alebo v iných zákonoch obsahujúcich jednotlivé druhy priestupkov. Skutková podstata priestupku je tvorená súhrnom typových znakov, ktoré určujú, o aký priestupok ide a jej vymedzenie vychádza z teórie trestného práva. Všeobecným objektom priestupku je právom chránený záujem, ktorý je spáchaním priestupku ohrozený alebo porušený. Ide o vzťahy, záujmy a hodnoty chránené priestupkovým právom, ktorých porušovanie alebo ohrozenie postihuje štát uložením správnej (administratívnej) sankcie. V osobitnej časti zákona o priestupkoch sú potom upravené skupiny príslušných chránených záujmov, ktoré patria do tej ktorej oblasti a označujú sa ako druhový (skupinový) objekt priestupku (napr. s odkazom na prejednávanú vec § 22 zákona o priestupoch upravuje priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky). Okrem toho možno rozoznávať ešte individuálny objekt, ktorý je charakterizovaný ako konkrétny spoločenský záujem, ktorý bol priestupkom ohrozený alebo porušený. Individuálny objekt priestupku je obligatórnym (povinným) znakom každej skutkovej podstaty priestupku. Určenie individuálneho objektu je potom nevyhnutnou podmienkou pre správnu kvalifikáciu priestupku. Objektívna stránka priestupku spočíva v konaní, následku a príčinnej súvislosti medzi nimi a charakterizuje spôsob spáchania priestupku a jeho následok. Konaním sa rozumie prejav ľudskej vôle vo vonkajšom svete. V konaní sa spája vnútorná zložka vôle so zložkou vonkajšou (prejav vôle). Konanie môže spočívať v konaní aktívnom, alebo v opomenutí - nečinnosti. Pokiaľ fyzická osoba poruší

alebo nesplní povinnosť, ktorá pre ňu vyplýva z noriem správneho práva, vzniká administratívnoprávna zodpovednosť, ktorá prichádza do úvahy vtedy, keď dôjde k narušeniu spoločenských vzťahov chránených správnym právom. Vznik zodpovednosti pritom predstavuje vznik povinnosti strpieť a niešť sankciu stanovenú normami správneho práva. Niektoré priestupky môžu byť spáchané konaním, niektoré opomenutím a niektoré tak konaním, ako aj opomenutím. Spôsob konania páchatel'a má potom vplyv na rozhodnutie o druhu sankcie. Druhým obligatónnym znakom, ktorý charakterizuje objektívnu stránku skutkovej podstaty priestupku, je následok priestupku. K následku dochádza porušením alebo ohrozením objektu priestupku (napr. vznikne škoda na majetku alebo ujma na zdraví). Nevyhnutnou podmienkou objektívnej stránky je príčinný vzťah medzi konaním a následkom - tzv. kauzálny nexus. Ďalšou podmienkou, ktorá vyplýva aj zo zákona o priestupkoch, je určitá forma zavinenia. Zavinenie je subjektívnou stránkou skutkovej podstaty priestupku, pričom páchatel' je administratívne zodpovedný za následok, ktorý spôsobil, len pokiaľ ho zavinil. Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nebdanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Treba poznamenať, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke a existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nebdanlivostné. Rozdiel medzi nimi je v tom, že pri zavinení z nebdanlivosti, pri vedomej nebdanlivosti, páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nebdanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. U páchatel'a páchajúceho priestupok z nevedomej nebdanlivosti je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti. Posledným obligatónnym znakom skutkovej podstaty priestupku je subjekt priestupku, ktorým je páchatel'. Páchatel'om priestupku je osoba, ktorá svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty priestupku.

42. Pod materiálnym znakom priestupku rozumieme jeho spoločenskú nebezpečnosť, pričom vyššie uvedené ustanovenie § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch ho vymedzuje citáciou „ohrozuje alebo porušuje záujem spoločnosti“. Materiálna stránka priestupku je pritom rovnako dôležitá ako tá formálna, keďže pri jej absencii, a to aj za súčasného naplnenia všetkých formálnych znakov, nemožno hovoriť o priestupku. Takýto záver vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil právny názor, podľa ktorého pri priestupku je dôležité nielen to, či ide o konanie, ktoré je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone, ale musí ísť aj o konanie, ktorého sa obvinený z priestupku dopustil prinajmenšom z nevedomej nebdanlivosti a musí sa ním porušovať alebo ohrozovať záujem spoločnosti (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12. júna 2013 sp. zn. 10Sžd/3/2013).

43. Spoločenská škodlivosť vyjadruje stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť, pričom v prípade priestupkov ide o nepatrný, respektíve minimálny stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť, respektíve jej ohrozenie (na rozdiel od súdnych deliktov - trestných činov). Pojem „záujem spoločnosti“ nemá legálnu definíciu. Nie je preto možné - v kontexte priestupkov - jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností určiť, aké konanie (hoci aj protiprávne) bude súčasne takým konaním, ktoré bude porušovať alebo ohrozovať záujmy spoločnosti. S odkazom na skutočnosť, že spoločenská škodlivosť je neurčitý pojem, skúmanie naplnenia materiálneho znaku priestupku v konkrétnej veci je úlohou správneho orgánu, prípadne následne správneho súdu. S naplnením materiálneho znaku v každom konkrétnom prípade priestupku sú správne orgány povinné riadne sa vysporiadať a v rámci odôvodnenia rozhodnutia o priestupku jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že konkrétnym protiprávnym konaním alebo opomenutím priestupcu boli naplnené nielen formálne znaky priestupku, ale aj materiálny znak priestupku.

44. V prípadoch, ak aj osoba svojim konaním/nekonaním naplnila skutkové znaky priestupku, ale súčasne sa preukáže aspoň jedna okolnosť vylučujúca protiprávnosť jej konania, táto osoba nebude môcť byť za tento skutok postihnutá. Okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania pritom vo svojej podstate existujú ako nástroj legitímnej ochrany osôb pred neprimeraným stupňom deliktualizácie ich konania najmä v prípadoch, keď svojim konaním ochraňujú seba alebo svojich blízkych, respektíve svoj majetok, spoločenský záujem alebo ak nastali iné zákonom predvídané situácie. Zákon o priestupkoch v tejto súvislosti pojednáva explicitne od dvoch okolností vylučujúcich protiprávnosť konania, a to o nutnej obrane a krajnej núdzi. Pre krajnú núdzu je typické, že sa aplikuje v prípadoch, keď existuje okamžitý alebo hroziaci konflikt dvoch záujmov. Na rozdiel od nutnej obrany, krajná núdza je inštitút aplikovateľný v prípadoch, keď ide o hrozbu spôsobenú napríklad vis major, prípadne zvierat'om a podobne. Záujem, ktorý je takýmto spôsobom chránený, zákon presne nešpecifikuje - nekonkretizuje, v zásade však ide o ochranu života, zdravia, životného prostredia a majetku, teda záujmu individuálneho

aj záujmu vecného/verejného. Je však evidentné, že tak, ako je tomu v prípade nutnej obrany, aj v prípade krajnej núdze musí existovať takáto hrozba bezprostredne. Vymedzenie daných inštitútov je však v oboch prípadoch rôzne a má rozdielnu obsahovú náplň. Pozitívne vymedzenie krajnej núdze je uvedené v § 2 ods. 2 písm. b) zákona o priestupkoch a ide o situáciu, keď niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, ak týmto konaním nebol spôsobený zrejme rovnako závažný následok ako ten, ktorý hrozil, a toto nebezpečenstvo nebolo možné v danej situácii odstrániť inak. Z uvedených skutočností vyplýva, že krajná núdza je aplikovateľná len ako subsidiárny nástroj, teda v prípadoch, keď je možné hrozbu odvrátiť aj inak, podľa priestupkového práva má prednosť práve tento iný spôsob odvracania hrozby. Použitie krajnej núdze je možné len v súlade so zásadou primeranosti, respektíve proporcionality, čo je vyjadrené skúmaním pomeru následku a krajnej núdze ako odvracania hrozby. Aj krajnú núdzu ako okolnosť vylučujúcu protiprávnosť je možné použiť len v prípade, ak sa nástroj krajnej núdze uplatňuje proti priamo - bezprostredne hroziacemu nebezpečenstvu (teda je potrebné osobitne skúmať časový aspekt nebezpečenstva a uplatnenia nástrojov krajnej núdze).

45. Správny súd po oboznámení sa s obsahom preskúmaných rozhodnutí uvádza, že žalovaný aj prvostupňový orgán sa v dostatočnej miere zaoberali posúdením naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal aj naplnením materiálneho znaku priestupku, vo vzťahu ku ktorému smerovali odvolacie (obdobne ako aj žalobné) námietky žalobcu, pričom žalovaný dospel k záveru, že „samotné vedenie motorového vozidla počas trvania sankcie zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze vedenia motorových vozidiel vykazovalo takú mieru spoločenskej nebezpečnosti, ktorá odôvodňuje prijať záver o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku ako z formálnej tak i z materiálnej stránky“. Z obsahu predloženého administratívneho spisu, najmä z Uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/30/2023 zo dňa 13.04.2023, vyplýva, že v prípadoch použitia motorového vozidla žalobcom išlo o uspokojovanie životných potrieb (dňa 25.08.2020 žalobca vykonal jazdu v súvislosti s podaním trestného oznámenia pre krádež hovädzieho dobytku, dňa 31.10.2020 a dňa 27.02.2021 žalobca vykonal jazdu v súvislosti s podaním lieku – Fraxiparín – injekčnou formou, ktorý mu bol predpísaný lekárom), keďže žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím (ako to vyplýva z Komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny č.: CA2/OPPKPČ/SOC/2016/41577-8, č.z.: 2026/27642 zo dňa 09.02.2016 a z fotokópie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom č. 191631 zo dňa 11.10.2013, ktorého je žalobca držiteľom) a nešlo teda o bezvýznamné svojvoľné jazdy. Nesporným však bolo aj to, že motorové vozidlo v uvedených prípadoch použil v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uloženého Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 zo dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.03.2020, na dobu dvanásť mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021, čoho si bol žalobca vedomý, nakoľko to viackrát uviedol pred orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj v konaní pred súdmi. Vo všeobecnosti je potrebné súhlasiť so žalovaným, že samotná skutočnosť, že súdy v trestnom konaní nevzhladli dôvodnosť trestného stíhania žalobcu z dôvodu nepatrnej závažnosti konania a teda, že nejde o prečin, bez ďalšieho neznamená, že konanie žalobcu nemôže byť prejednané správnymi orgánmi v rámci vyodenia administratívno-právnej zodpovednosti v prípade, ak jeho konanie možno napriek nižšej spoločenskej závažnosti vyhodnotiť tak, že ním došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty konkrétneho priestupku. Uvedené napokon vyplýva aj z rozhodnutí súdov v trestnom konaní, keď postúpili vec na prejednanie orgánom verejnej správy v konaní o priestupkoch. Zároveň treba prisvedčiť žalovanému, že z rozhodnutí súdov (v rámci trestného konania) nevyplýva, že by vzhladli danosť okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, napr. existenciou krajnej núdze či nutnej obrany. Orgánom objasňujúcim priestupok v rámci priestupkového konania tak prináležalo vyhodnotiť konanie žalobcu z hľadiska naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty konkrétneho priestupku, a teda aj z hľadiska splnenia materiálnej podmienky priestupku (miery spoločenskej závažnosti). Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by sa žalobca nachádzal v čase spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, v nebezpečenstve, ktoré by nebolo možné v danej situácii odstrániť inak (§ 2 ods. 2 písm. b) zákona o priestupkoch). Z obsahu spisu je totiž zrejme, že žalobca dňa 25.08.2020 viedol motorové vozidlo so zámerom podania trestného oznámenia pre krádež hovädzieho dobytku, ktorý sa stratil už dňa 15.08.2020, teda až po 10 dňoch od zistenia tejto skutočnosti a žalobca hoci bol podľa Prepúšťacej správy v čase od 15.08.2020 do 24.08.2020 hospitalizovaný v Kysuckej nemocnici s poliklinikou Čadca, neargumentoval, že by mu táto skutočnosť bránila v podaní trestného oznámenia. Vzhľadom na časový odstup od zistenia odcudzenia 1 kusu dobytku a podania trestného oznámenia (v rozsahu 10 dní) neobstojí podľa názoru správneho súdu ani argumentácia

žalobcu, podľa ktorej konanie žalobcu spočívajúce v neoprávnenom použití motorového vozidla malo byť vedené úmyslom žalobcu zabezpečiť pachovú stopu pre účely trestného konania. Podstatnou bola aj tá okolnosť, že žalobca mal iba postavenie oznamovateľa, avšak nebol vlastníkom dobytka, ale len blízkou osobou vlastníka, keďže dobytok bol vo vlastníctve jeho dcéry F. B., a teda ak priamy poškodený žije a schopný konať, automaticky by žalobca ani nenadobudol postavenie poškodeného v trestnom konaní, pokiaľ by mu trestným činom nebola spôsobená vlastná škoda alebo ujma na právach. Navyše podanie trestného oznámenia sa nepovažuje za priame uspokojovanie základných životných potrieb (ako sú ubytovanie, strava, ošatenie či hygiena), ale ide o výkon ústavného a zákonného práva na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 319/2025). Uvedené okolnosti veci teda spochybňujú, že by žalobca použitím motorového vozidla v čase zákazu činnosti odvracal nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, ktoré by v danej situácii nebolo možné odstrániť inak. Podanie trestného oznámenia v konkrétnych okolnostiach tejto veci (osobne na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Čadci) sa správne súdu nejavilo ako nevyhnutné z hľadiska ochrany práv žalobcu. Správny súd sa preto stotožnil so žalovaným, že v danom čase bolo možné zo strany žalobcu počínať si tak, aby neporušil zákaz vedenia motorového vozidla, napríklad privolaním hliadky polície alebo požiadaním príslušníkov Policajného zboru o prepravu na policajné oddelenie. Pokiaľ ide o použitie motorového vozidla v dňoch 31.10.2020 a 27.02.2021 z dôvodu aplikácie lieku Fraxiparín injekčnou formou správny súd nepopiera, že žalobca je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím (s diagnózou – chronická venózna insuficiencia), ktoré žalobcovi objektívne znemožňuje prepravu hromadným dopravným prostriedkom, na druhej strane však z obsahu administratívneho spisu a ani z vyjadrení žalobcu nevyplýva, že by išlo v čase použitia motorového vozidla (v dňoch 31.10.2020 a 27.02.2021) o náhlu zmenu zdravotného stavu žalobcu a od žalobcu ako pravidelného (každodenného) užívateľa liekov na riedenie krvi injekčnou formou bolo možné očakávať, že si zabezpečí aplikáciu lieku prostredníctvom inej osoby (napr. privolaním lekárskej pohotovostnej služby, dopravenie k lekárovi iným vozidlom) tak, aby neporušil zákaz vedenia motorového vozidla. Preto ani v tomto prípade správny súd nevzhladol vady v správnej úvahe orgánov verejnej správy, ktoré by rezultovali do nezákonnosti preskúmaných rozhodnutí.

46. Pokiaľ ide o žalobnú námietku spočívajúcu v neoprávnenom odobratí vodičského oprávnenia žalobcovi, správny súd uvádza, že táto je nedôvodná, nakoľko v prejednávanej veci nebolo sporné, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Čadca pod č.p.: ORP-P-62/ODI-E-2020 zo dňa 05.03.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.03.2020, bol žalobcovi uložený zákaz vedenia motorového vozidla na dobu dvanásť mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, t.j. od 05.03.2020 do 05.03.2021 a v uvedenom čase sa žalobca dopustil skutkov, ktoré sú mu kladené z vinu. Vzhľadom na to žalovaný ani prvostupňový orgán neboli vo veci vyvodzovania zodpovednosti žalobcu za spáchaný priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa názoru správneho súdu oprávnené spochybňovať právoplatné rozhodnutie iného správneho orgánu. Rovnako aj správny súd je v zmysle § 131 poslednej vety SSP rozhodnutím o priestupku a inom správnom delikte viazaný, nakoľko predmetné právoplatné rozhodnutie nie je predmetom tohto správneho súdneho konania. Pokiaľ žalobca nesúhlasil s predmetným rozhodnutím ukladajúcim mu zákaz činnosti a mal za to, že je nezákonné, mohol využiť iné právne prostriedky na ochranu svojich subjektívnych práv, čo však žalobca nevyužil.

47. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že závažnosť skutkov, ktorých spáchanie je žalobcovi kladené za vinu, je nepatrná a za nepatrný priestupok zákon umožňuje uložiť sankciu vo forme ústneho pohovoru, správny súd uvádza, že právne posúdenie konania žalobcu ako priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 2, písm. 1) zákona o priestupkoch zodpovedá dostatočne zistenému skutkovému stavu majúceho oporu vo vykonanom dokazovaní. Priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 sú koncipované ako nedbanlivostné priestupky, o ktorých páchatel častokrát ani nemusí mať vedomosť. To znamená, že z hľadiska subjektívnej stránky na spáchanie tohto priestupku postačuje zavinenie z nedbanlivosti, keďže podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Ak žalobca namietal, že za nepatrný priestupok sú iné možnosti potrestania (napr. ústny dohovor), správny súd poukazuje na to, že žalovaný sa s obdobnou námietkou vysporiadal v odvolacom konaní, keď žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobcovi „boli za ním spáchané priestupky uložené sankcie v zmysle platnej právnej úpravy, v zmysle príslušného, správneho a zákonného ustanovenia zákona o priestupkoch a v príslušnom a povolenom sankčnom rozpätí pre uvedený druh priestupkov (pokuta od 300,- Eur do 1.300,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 1 roka do 5-ich rokov) navyše na najnižšej možnej hranici sankčného pásma. Predmetné

sankcie za uvedený konkrétny priestupok a ich rozpätie v zmysle zákona o priestupkoch pritom stanovil zákonodarca. Predmetný skutok nie je možné vybaviť napomenutím - § 84 ods. 2 zákona o priestupkoch. Zároveň účastník konania nemá žiaden právny nárok na výber druhu, resp. ani výšky uloženej sankcie, tak ako to žiadal v podanom odvolaní.“ S citovanou argumentáciou žalovaného sa správny súd v plnej miere stotožnil a nevzhladol v rozhodnutí žalovaného v tomto ohľade vadu nezákonnosti, nakoľko argumentácia žalovaného má oporu v relevantnej právnej úprave.

48. Správny súd uvádza, že v zmysle § 195 písm. b) SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premičacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie, preto správny súd skúmal otázku zániku zodpovednosti žalobcu. V prejednávanej veci však správny súd dospel k záveru, že zodpovednosť žalobcu za spáchaný priestupok nezanikla, nakoľko podľa § 20 ods. 1 prvej vety pred bodkočiarkou zákona o priestupkoch „priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky“ a podľa § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch „do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie“, pričom v prejednanom prípade sa žalobca dopustil priestupku v dňoch dňa 25.08.2020, 31.10.2020 a 27.02.2021, pričom za skutok zo dňa 25.08.2020 došlo k začatiu trestného stíhania dňa 28.08.2020, za skutok zo dňa 31.10.2020 došlo k začatiu trestného stíhania dňa 07.11.2020 a za skutok zo dňa 27.02.2021 došlo k začatiu trestného stíhania dňa 27.02.2021, pričom Krajský súd v Žiline Uznesením sp. zn. 3To/30/2023 zo dňa 13.04.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.04.2023, zrušil Rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/3/2021 zo dňa 23.09.2022 a postúpil vec Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Čadci, okresný dopravný inšpektorát a Okresný súd Žilina Uznesením sp. zn. CA-0T/13/2021 zo dňa 28.06.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2023, postúpil vec Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Čadci, okresný dopravný inšpektorát. Prvostupňovému orgánu bol spisový materiál predložený až dňa 27.09.2023 a prvostupňový orgán rozhodol dňa 12.04.2024, preto dvojročná lehota na prejednanie priestupku bola dodržaná.

49. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že žalovaný a prvostupňový orgán zistili skutkový stav v dostatočnej miere na vyvodenie zodpovednosti voči žalobcovi, vyvodili správne skutkové závery a jednotlivé žalobné námietky správny súd nepovažoval za relevantné privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, resp. prvostupňového rozhodnutia. Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov správny súd nepovažoval žiadne zo žalobných námietok za dôvodné a keďže ani sám nezistil vady v konaní v zmysle § 195 písm. a) až e) SSP, správnu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol podľa § 190 SSP.

50. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP a contrario, nakoľko podľa tohto ustanovenia má právo na náhradu trov konania len ten žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo čiastočne úspešný. Žalobca v konaní úspešný nebol, preto mu správny súd náhradu trov konania nepriznal.

51. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty jedného mesiaca od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP v znení účinnom od 1. júla 2023).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť

a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.